

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG (f.d. artikel 189 i EG-fördraget), enligt vilken ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, innebär en skyldighet för medlemsstaterna att iaktta de frister för genomförande som föreskrivs i direktiven. Denna frist löpte ut den 3 september 1997 utan att Republiken Italien hade utfärdat de bestämmelser som är nödvändiga för att följa det direktiv som nämns i kommissionens yrkande.

(¹) EGT L 236, 18/09/1996, s. 36.

Talan mot Irland väckt den 16 november 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-437/99)

(2000/C 20/34)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 november 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Irland. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Peter Oliver och Keir Fitch, nationell tjänsteman med förordnande vid kommissionens rättstjänst, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Irland, genom att inte anta lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa
  - rådets direktiv 95/53/EG av den 25 oktober 1995 om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet (¹),
  - rådets direktiv 96/93/EG av den 17 december 1996 om certifiering av djur och animaliska produkter (²),
  - rådets direktiv 97/61/EG av den 20 oktober 1997 om ändring av bilagan till direktiv 91/492/EEG om fastställande av hygienkrav för produktion och utsläppande på marknaden av levande tvåskaliga mollusker (³),

och genom att inte anmäla detta till kommissionen, har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt dessa direktiv, samt

- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 249 EG (f.d. artikel 189 i EG-fördraget) skall ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås vara bindande för varje medlemsstat. Detta medför en skyldighet för medlemsstaten att iaktta den tidsfrist som fastställts för genomförandet av direktivet. Denna tidsfrist har gått ut utan att Irland har antagit de bestämmelser som är nödvändiga för att följa de direktiv som kommissionen angett i sitt yrkande.

(¹) EGT L 265, 8.11.1995, s. 17-22.

(²) Avseende certifiering av djur och animaliska produkter, EGT L 13, 16.1.1997, s. 18-30.

(³) EGT L 295, 29.10.1997, s. 35-36.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Juzgado de lo Social Único de Algeciras av den 10 november 1999 i målet mellan M.L. Jiménez Melgar och Ayuntamiento de los Barrios

(Mål C-438/99)

(2000/C 20/35)

Juzgado de lo Social Único de Algeciras begär genom beslut av den 10 november 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 17 november 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan M.L. Jiménez Melgar och Ayuntamiento de los Barrios beträffande följande frågor:

1. Är artikel 10 i direktiv 92/85/EEG (¹) tillräckligt klar, precis och ovillkorlig för att kunna ha direkt effekt?
2. Innebär artikel 10 i direktivet, genom att föreskriva att "[m]edlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra att sådana arbetstagare som ... [är gravida, nyligen har fött barn eller ammar] sägs upp under tiden från början av graviditeten och till utgången av ... barnledighet[en] ... om detta inte sker i undantagsfall av skäl som inte sammanhänger med deras tillstånd", en skyldighet för medlemsstaterna att på ett särskilt och exceptionellt sätt föreskriva på vilka grunder en arbetstagare som är gravid, nyligen har fött barn eller ammar får sägas upp, vilket innebär att det i den nationella lagstiftningen vid sidan om det allmänna systemet för hävning av ett anställningsavtal skall införas ett annat särskilt system som är mer begränsat, uttryckligt och är avsett för de fall där arbetstagaren är gravid, nyligen har fött barn eller ammar?
3. Vilka återverkningar har artikel 10 i direktivet på en arbetsgivares vägran att förnya ett anställningsavtal, som ingåtts för viss tid med en kvinna som är gravid, på samma villkor som de föregående avtalen? Påverkar artikel 10 i direktivet skyddet för gravida arbetstagare i fråga om anställningsförhållanden som ingåtts för viss tid samt i förekommande fall på vilket sätt, under vilka förutsättningar och i vilken utsträckning?

4. När det i artikel 10 i direktivet anges att uppsägningen av en arbetstagare som är gravid, nyligen har fött barn eller ammar skall ske "i tillämpliga fall" när "den behöriga myndigheten har lämnat sitt medgivande", förutsätter direktivet då att en arbetstagare som är gravid, nyligen har fött barn eller ammar endast kan sägas upp genom ett särskilt förfarande där den motsvarande behöriga myndigheten i förväg ger sitt medgivande till den uppsägning som arbetsgivaren vill företa?

(¹) Rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), EGT L 348, 28.11.1992, s. 1.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 18 november 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-440/99)

(2000/C 20/36)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 18 november 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av Gérard Berscheid, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt
  - artikel 4 i rådets direktiv 96/32/EG⁽¹⁾ av den 21 maj 1996 om ändring av bilaga II till direktiv 76/895/EEG

om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på frukt och grönsaker och bilaga II till direktiv 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på vissa produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker, samt om fastställande av en förteckning över gränsvärden,

- artikel 3 i rådets direktiv 96/33/EG⁽²⁾ av den 21 maj 1996 om ändring av bilagorna till direktiv 86/362/EEG och 86/363/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål respektive i och på livsmedel av animaliskt ursprung,
- artikel 9 i rådets direktiv 96/93/EG av den 17 december 1996 om certifiering av djur och animaliska produkter⁽³⁾,
- artikel 2 i kommissionens direktiv 97/72/EG⁽⁴⁾ av den 15 december 1997 om ändring av rådets direktiv 70/524/EEG om fodertillsatser, och
- artikel 2 i kommissionens direktiv 98/19/EG⁽⁵⁾ av den 18 mars 1998 om ändring av rådets direktiv 70/542/EEG om fodertillsatser,

genom att inte inom den föreskrivna fristerna sätta i kraft de lagar eller andra författningar som är nödvändiga för att följa dessa direktiv, och

2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

De grunder och huvudargument som sökanden har anfört är identiska med dem som har anförts i mål C-405/99⁽⁶⁾. Fristerna för att införliva direktiven löpte ut den 30 april 1997 (direktiven 96/32/EG och 96/33/EG), den 1 januari 1998 (direktiv 96/93/EG) och den 31 mars 1998 (direktiven 97/72/EG och 98/19/EG).

- (¹) EGT L 144, 18.6.1996, s.12.
 (²) EGT L 144, 18.6.1996, s.35.
 (³) EGT L 13, 13.1.1997, s.18.
 (⁴) EGT L 351, 23.12.1997, s.55
 (⁵) EGT L 96, 28.3.1998, s. 39.
 (⁶) Se s. 10 i förevarande EGT.